

PARAULA I VIDA

Comença el Sínode Panamazònic

Des d'aquest diumenge dia 6 i fins al 27 d'octubre tindrà lloc a Roma el Sínode dels Bisbes per a la Regió Panamazònica, convocat pel Papa Francesc per «identificar nous camins d'evangelització per a aquesta porció del Poble de Déu especialment dels indígenes, freqüentment oblidats i sense la perspectiva d'un futur serè, també com a resultat de la crisi dels boscos amazònics, pulmó de capital importància per al nostre planeta». El Document de treball per als Pares sinodals («*Instrumentum Laboris*» IL), té tres parts que aborden: «La veu de l'Amazònia», entesa com escolta d'aquest territori; «Ecologia integral: el clam de la terra i dels pobres»; i «Església profètica a l'Amazònia: reptes i esperances», és a dir una Església amb rostre amazònic i missioner. L'objectiu és presentar la situació pastoral de l'Amazònia i recercar nous camins per a una evangelització més incisiva. A més, està redactat com a reflexió sobre el problema ecològic, segons l'encíclica *Laudato Si'*. «L'Església té l'oportunitat històrica de diferenciar-se netament de les noves potències colonitzadores, escoltant els pobles amazònics per poder exer-

cir amb transparència el seu rol profètic. La crisi socioambiental obre noves oportunitats per a presentar Crist en tota la seva potencialitat alliberadora i humanitzadora» (IL 7).

L'Amazònia és el bosc tropical més extens del món (uns set milions de quilòmetres quadrats) repartits entre nou països d'Amèrica del Sud. En el Sínode es podran conèixer les situacions preocupants que tenen aquests països de l'Amazònia, i també diferents maneres de fer-hi front. Serà una presa de consciència, on s'escoltaran les veus dels pobles indígenes, perquè aquests pobles han estat sempre defensant l'Amazònia, ja que ells veuen la naturalesa com allò que dona vida al planeta terra, una visió molt diferent de la mirada economicista, que acaba tenint un negatiu impacte ecològic i social. La naturalesa és molt més que una font de recursos i un dipòsit per a les deixalles. La cura i protecció de la naturalesa està a les nostres mans.

El Sínode és una crida a realitzar 3 conversions pastorals expressades pel Papa Francesc a *Evangelii Gaudium*: 1. Una nova manera d'estar present l'Església en la realitat, a partir del poble, de la gent; 2. Una conversió ecològica, com es recull a l'encíclica *Lau-*

dato Si', a causa de la greu crisi ambiental, fruit del model de desenvolupament imperant que posa en perill el futur del món, i que en certes coses està per damunt dels mateixos sistemes polítics; i 3. Una conversió sinodal, continguda en la Constitució apostòlica del Papa Francesc *Episcopalis Communio* (2018), com un repte a caminar junts amb ensopegades i aprenentatges, ja que el Sínode serà la veu del poble creient en tots els temes. El Rector de la Universitat Catòlica de l'Equador, el jesuïta Fernando Ponce, ressalta que hi ha més incendis que els dels boscos de l'Amazònia, com són la pobresa, la manca de sanitat i d'educació, especialment d'educació superior, i la mortalitat infantil, entre d'altres.

La problemàtica de l'Amazònia, no ens pot quedar lluny. La casa comuna a tots ens ha d'interessar. Com el mateix *Instrumentum Laboris* diu a la Introducció, «demanem abans de res a l'Esperit Sant, per als pares sinodals, el do de l'escolta: escolta de Déu, fins a escoltar amb Ell el clam del poble; escolta del poble, fins respirar en ell la voluntat a la qual Déu ens crida» (*Episc. Com.* 6).

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Participeu en el «Tren Missioner», el 19 d'octubre, a Montserrat

En aquest mes d'octubre se celebren els 100 anys de la promulgació de la Carta Apostòlica *Maximum Illud* del Papa Benet XV, i s'ha convocat el Mes Missioner Extraordinari. El lema diu «Batejats i Enviats». Us proposem que participeu en l'activitat que «Cristians sense fronteres» i la Delegació de Missions han preparat: el «Tren Missioner» a Montserrat.

Disposem de transport per anar a Montserrat i participar en aquest activitat, que s'inicia a les 9.30 h amb la trobada de grups a Monistrol de Montserrat per pujar en cremallera fins al santuari. És previst un acte d'acollida que anirà seguit d'un temps de reflexió, la participació en l'Eucaristia del migdia, un temps per dinar i la participació en grups d'adoració al Santíssim, a la Capella de la Dolorosa. Després d'una activitat d'animació musical, i la participació de testimonis de missioners, es farà una festa d'enviament a quarts de cinc de la tarda. Parleu amb la vostra parròquia!

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ho hem rebut i après dels pares

«**E**ls nostres avantpassats van ser homes de bé / i les seves obres justes no han estat oblidades. / Amb la seva descendència es conserva / la bella herència que va sortir d'ells. / Els seus descendents han estat fidels a l'aliança / i, gràcies a ells, també els seus fills. / La seva descendència continuarà per sempre / i la seva glòria no l'esborrarà» (*Sir* 44,10-13).

Traspasà després d'una llarga vida. Els seus fills eren a prop. Com sempre. Units entre ells, units entorn el pare. Units com havien acomiadat la mare que tan influí en les seves vides i segueix influïnt amb els consells i criteris que els deixà per continuar amb l'empresa familiar. Quan els treballadors de la funerària acudiren a la sala de vetlla per portar el difunt a

la capella del tanatori i celebrar-hi la missa exequial, s'aplegà tota la família entorn del pare, de l'avi, i resaren junts, en comunitat familiar, la darrera avemària. En comunitat familiar, en església domèstica. També ho havien fet el dia abans, a les nou de la nit, quan arribà l'hora de deixar el tanatori.

La família és espai sagrat, espai de fe, espai de formació per conèixer més Jesús, espai de vivència on aprendre a pregar i a servir els altres per amor. És, també, espai de celebració de la fe en la pregària familiar i en la participació en les celebracions parroquials de les diverses comunitats cristianes, dels moviments...

Convé treballar aquest sentit de pertinença a una família, aquest sentit de pertinença a una església

domèstica, part de l'Església que escolta la Paraula de Jesús i en fa vida tot construint el Regne. Sentir-se part de l'Església universal que s'aplega entorn la taula de l'altar per escoltar la Paraula, per celebrar el misteri de la fe, la presència real de Jesús en el pa i el vi de l'eucaristia que se'ns dona com a aliment espiritual.

Ho hem rebut i après dels pares i de tots els qui ens han precedit en el seguiment de Jesús. Ho hem de transmetre als més petits i als joves. «Els seus cossos van ser sepultats en pau, / però el seu record perdura de generació en generació. / Totes les nacions parlaran de la seva saviesa / i l'assemblea del poble en farà l'elogi» (*Sir* 44,14-15).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Comienza el Sínodo Panamazónico

Desde este domingo día 6 y hasta el 27 de octubre tendrá lugar en Roma el Sínodo de los Obispos para la Región Panamazónica, convocado por el Papa Francisco para «identificar nuevos caminos de evangelización para esta porción del Pueblo de Dios especialmente de los indígenas, frecuentemente olvidados y sin la perspectiva de un futuro sereno, también como resultado de la crisis de los bosques amazónicos, pulmón de capital importancia para nuestro planeta». El Documento de trabajo para los Padres sinodales («*Instrumentum Laboris*» IL), tiene tres partes que abordan: «La voz de la Amazonia», entendida como escucha de este territorio; «Ecología integral: el clamor de la tierra y de los pobres»; y la «Iglesia profética en la Amazonia: retos y esperanzas», es decir una Iglesia con rostro amazónico y misionero. El objetivo es presentar la situación pastoral de la Amazonia y buscar nuevos caminos para una evangelización más incisiva. Además, está redactado como reflexión sobre el problema ecológico, según la encíclica *Laudato Si'*. «La Iglesia tiene la oportunidad histórica de diferenciarse netamente de las nuevas potencias colonizadoras, escuchando los pueblos amazónicos para poder ejercer con transparencia su rol profético. La crisis socioambiental abre nuevas oportunidades para presentar a Cristo en toda su potencialidad liberadora y humanizadora» (IL 7).

La Amazonia es el bosque tropical más extenso del mundo (unos siete millones de kilómetros cuadrados) repartidos entre nueve países de América del Sur. En el Sínodo se podrán conocer las situaciones preocupantes que tienen estos países de la Amazonia, y también diferentes maneras de hacer frente. Será una toma de conciencia, donde se escucharán las voces de los pueblos indígenas, pues estos pueblos siempre han defendido la Amazonia, ya que ellos ven la naturaleza como lo que da vida en el planeta tierra, una visión muy diferente de la mirada economicista, que acaba teniendo un negativo impacto ecológico y social. La naturaleza es mucho más que una fuente de recursos y un depósito para las basuras. El cuidado y protección de la naturaleza está en nuestras manos.

El Sínodo es una llamada a realizar 3 conversiones pastorales expresadas por el Papa Francisco en *Evangelii Gaudium*: 1. Una nueva manera de estar presente la Iglesia en la realidad, a partir del pueblo, de la gente; 2. Una conversión ecológica, como se recoge en la encíclica *Laudato Si'*, debido a la grave crisis ambiental, fruto del modelo de desarrollo imperante que pone en peligro el futuro del mundo, y que en ciertas cosas está por encima de los mismos sistemas políticos; y 3. Una conversión sinodal, contenida en la Constitución apostólica del Papa Francisco *Episcopalis Communio* (2018), como un reto a caminar juntos con tropiezos y aprendizajes, ya que el Sínodo será la voz del pueblo creyente en todos los temas. El Rector de la Universidad Católica del Ecuador, el jesuita Fernando Ponce, resalta que hay más incendios que los de los bosques de la Amazonia, como son la pobreza, la falta de sanidad y de educación, especialmente de educación superior, y la mortalidad infantil, entre otros.

La problemática de la Amazonia, no nos puede quedar lejos. La casa común a todos nos debe interesar. Como el mismo *Instrumentum Laboris* dice en la Introducción, «pedimos ante todo al Espíritu Santo, para los padres sinodales, el don de la escucha: escucha de Dios, hasta escuchar con Él el clamor del pueblo; escucha del pueblo, hasta respirar en él la voluntad a la que Dios nos llama» (*Episc. Com.* 6).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Assemblea de la FEMN a Balaguer

La Fundació d'Esplais Mare de Déu de Núria (FEMN) va celebrar la primera assemblea del curs 2019-2020 a Balaguer, al Centre d'Esplai Santa Maria, el dissabte 14 de setembre.

Reunits els membres del Patronat i representants dels Centres d'Esplai d'arreu del bisbat, es va obrir la reunió amb la salutació i la pregària preparada pel Consiliari, Mn. Joan Pau Esteban, ambientada i emmarcada en l'evangeli del diumenge XXIV del temps de durant l'any que proclama la Misericòrdia de Déu a través de la senzillesa de les paràboles: de l'ovella perduda, la moneda trobada i el fill pròdig.

Seguint l'ordre del dia es va parlar de la preparació de la trobada

de Centres d'Esplai de la FEMN, que tindrà lloc a Bellvís el 5 d'octubre (en els Firals de Bellvís, festa popular).

Tot seguit es va passar a l'assignació de cases per a les colònies d'estiu del 2020 i la revisió de preus i altres qüestions administratives. Com sempre, a la mitja part van compartir el cafè de mig matí per fer el col·loqui i xerrar de les experiències viscudes i el caliu del retrobament.

En la segona part de la reunió es van avaluar els diferents torns de colònies, rutes i el curs de monitors. En general l'avaluació va ser força positiva, sense cap incidència i amb la satisfacció de la feina ben feta en l'acompanyament a infants i joves.

També va participar d'aquesta assemblea la Coordinadora de Pastoral Juvenil, M. Carme Girart, que va presentar als participants el calendari de la delegació per a aquest curs i va convidar a tothom a participar-hi i fer-ne difusió en els Centres d'Esplai; a l'igual que va informar els participants de l'estat de salut del nostre Delegat de Joventut, Lluís Plana, a qui va estar visitant el dia anterior i va enviar els seus records per a tots.

Amb aquesta assemblea encetem i donem el tret de sortida a un nou curs ple d'expectatives i treball per a la formació en els valors cristians dels infants i joves que participen de les activitats del lleure al nostre bisbat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Només quan experimentem el perdó de Déu renaixem de debò. És des del perdó des d'on es torna a començar; allà ens retrobem a nosaltres mateixos: a la confessió dels nostres pecats» (14 d'agost).

@Pontifex: «El camí de Maria al cel va començar amb el "sí" pronunciat a Natzarret. Cada "sí" a Déu és un pas cap al cel, cap a la vida eterna. Perquè el Senyor ens vol a tots amb Ell, a casa seva!» (15 d'agost).

@Pontifex: «Amb Déu, la càrrega de la vida no roman sobre les nostres espatlles: l'Esperit Sant ve a donar-nos força, a encoratjar-nos, a portar el pes» (17 d'agost).

@Pontifex: «En la incertesa que sentim per fora i per dins, el Senyor ens dona una certesa: Ells se'n recorda de nosaltres» (20 d'agost).

Inici del curs del Seminari Major Interdiocesà

Els dies 9, 10 i 11 de setembre va tenir lloc la trobada d'inici de curs dels antics i nous seminaristes que formaran la comunitat del Seminari Major Interdiocesà (SMI). Cada any visiten una diòcesi diferent i, enguany, ha estat la d'Urgell, residint a la Casa de Colònies AINA a Canillo (Principat d'Andorra). Anaven acompanyats pel Rector, Mn. Javier Vilanova, el vicerector, Mn. Gabriel Casanovas, i el Director espiritual Mn. Jaume Gené.

Dilluns 9 els va acollir a La Seu d'Urgell l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, Bisbe delegat del SMI, i van poder visitar el Palau episcopal d'Andorra i el Bisbat, la Catedral i el Seminari diocesà, on van celebrar l'eucaristia i, a la tarda, van tenir un joiósencontre on l'Arquebisbe els va exposar allò que marcaria aquest curs eclesialment i socialment i, entre tots, van anar compartint el que els

havia ajudat més durant aquest estiu. Al vespre van tenir una festa de foc de camp a AINA.

Dimarts 10 van poder visitar diverses realitats de Canillo, l'església de Sant Joan de Caselles, i van rebre el testimoniatge de Mn. Ramon Rosell. I, a la tarda, el Vicari episcopal i Delegat de Catequesi, Mn. Antoni Elvira, els va predicar un recés a l'església de la Mare de Déu de Meritxell, i després d'un temps de silenci i pregària, van celebrar-hi les Vespres i l'Eucaristia. A la nit van preparar els serveis i diaconies del proper curs. I el dijous 11 al matí, acompanyats pel Copríncep episcopal Mons. Vives, i l'arxiprest Mn. Ramon Sàrries, van aprofitar per visitar la Parròquia de Sant Esteve d'Andorra la Vella, Casa de la Vall, Santa Coloma i els mosaics de Rupnik a Sant Julià de Lòria. Uns dies que aprofiten molt per a conèixer-se millor, conviure en fraternitat i començar a agafar el nou ritme del curs acadèmic.

Jornades sobre Santa Maria de Mur i les seves pintures

El Bisbat d'Urgell, juntament amb el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el Centre de Restauració de Béns Mòbles de Catalunya, l'Ajuntament de Castell de Mur, el Consell Comarcal del Pallars Jussà i l'IDAPA, va organitzar el 28 de setembre una visita a l'església de Santa Maria de Mur oberta a l'àmbit general de la comarca i a especialistes interessats, en el marc de la celebració de les Jornades del Centenari de l'arrencament de les pintures romàniques de Santa Maria de Mur.

La visita va començar a les 11.30 del matí, i fou comentada per la Dra. Montserrat Pagès —historiadora de l'art, investigadora i assagista d'art catalana, que ha exercit com a conservadora del

MNAC i comissària d'exposicions— i pel Sr. Pere Rovira —Cap de l'Àrea de pintura mural i escultura en pedra del Centre de Restauració de Béns Mòbles de Catalunya—, a més pel Sr. Rudi Ranesi, conservador i restaurador de l'empresa que ha treballat en la seva restauració. Després de la visita a l'antiga canònica i d'una pausa per dinar, a la tarda es va dur a terme la visita de Sant Miquel de Moror, on s'hi poden veure les pintures romàniques existents, molt influenciades pel mateix pintor de Santa Maria de Mur.

Les Jornades del Centenari de l'arrencament de les pintures romàniques de Santa Maria de Mur es van fer durant dos dies, entre el 27 i el 28, amb un programa per a especialistes en la matèria que es va dur a terme al Palau Marc de la Generalitat, i en el que van participar la Directora general de Patrimoni Cultural, Sra. Elsa Ibar, i el Vicari general del Bisbat, Mn. Josep M. Mauri. Al llarg del divendres 27 es van anar desgranant en diverses ponències les circumstàncies històriques que van envoltar l'arrencament, dels processos tècnics que es van seguir, i de l'estat de conservació, a més d'una incursió en l'ús de noves tecnologies en la difusió del patrimoni, com el 3D.

XXVII Curs per a organistes d'Església

Del 24 al 31 d'agost va tenir lloc a l'Abadia de Montserrat el XXVII Curs per a organistes d'Església, organitzat per la Comissió Interdiocesana de Litúrgia i Música de la Conferència Episcopal Tarraconense i l'Abadia de Montserrat. El dilluns 24 d'agost va inaugurar el curs el Rvm. P. Abat Josep Maria Soler, i el dissabte 31 d'agost va cloure el curs Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i encarregat de litúrgia de la CET. El responsable del curs, que ja porta molts anys realitzant-se, és el monjo de Montserrat Gmà. Ramon Oranias. Hi van participar una trentena d'alumnes de diverses Diòcesis de Catalunya i altres de la resta d'Espanya i fins de Mèxic. El divendres 30 va tenir lloc un concert d'orgue a la Basílica de Santa Maria de Montserrat a càrrec de Juan de la Rubia, organista de la Sagrada Família de Barcelona i famós instrumentista. L'Arquebisbe Vives a les paraules de clausura del curs va remarcar la importància de l'orgue per a la litúrgia i la vida de l'Església, ja que sosté el cant de la comunitat cristiana, i obre el cor dels creients a la bellesa, en diversos moments de la pregària i de la vida eclesial. Per això cal formar-se convenientment i convidria fomentar que els virtuoses de l'orgue valoressin la dimensió litúrgica tan important per al seu instrument. També és missió dels responsables de les comunitats afavorir l'ús de l'orgue en les celebracions i la dedicació de persones preparades envers aquest servei litúrgic.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jn 1,1-2,1.11 / Sl: Jn 2,3-8 / Lc 10,25-37]. La Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336).

8. ■ Dimarts [Jn 3,1-10 / Sl 129 / Lc 10,38-42]. Lleida: □ Sants Àngels de la Guarda. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

9. ■ Dimecres [Jn 4,1-11 / Sl 85 / Lc 11,1-4]. Sant Dionís, primer bisbe de París, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev. fund.

10. ■ Dijous [Mt 3,13-4,2a / Sl 1 / Lc 11,5-13]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinià), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu; sant Daniel Comboni, bisbe, fund. Missioners Combonians.

11. ■ Divendres [Jl 1,13-15;2,1-2 / Sl 9 / Lc 11,15-26]. Sant Joan XXIII, papa; santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg., fundadora Serventes de Maria, vetlladores dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dissabte [1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafi de Monte Granario, religiós caputxí; santa Domnina, verge.

13. ■ Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [2R 5,14-17 / Sl 97 / 2Tm 2,8-13 / Lc 17,11-19]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celestina, vg.

Diuenge XXVII de durant l'any (C)

COMENTARI

Tenim una mica de fe, ni que sigui petita?

Si ha una cosa imprescindible en tota religió, és la fe. I això val específicament per a la religió cristiana. Sense fe no entenem els sacraments, la presència de Crist en la seva Paraula i en el germà, la certesa d'una vida plena al costat de Déu. Per això diu Jesús: *Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: Arrenca't de soca-rel i planta't en el mar, us obeiria.* En comparar la fe amb una llavor vol dir que la nostra fe ha d'anar creixent cada dia i s'ha de fer més ferma i gran. Però la fe suposa la humilitat. Només ens obrirem a la fe si sabem que Déu és infinitament superior a nosaltres, i per tant la nostra fe només es pot fonamentar en ell, no en el que nosaltres puguem veure o tocar o experimentar. Per això Jesús diu: *Vosaltres, quan haureu complert tot allò que Déu us mana, digueu: Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure.* Només quan ens sentim servidors de Déu, i que les seves realitats ens superen, perquè Déu va més enllà de les nostres capacitats, podem viure en la fe.

Per això també a la primera lectura quan el profeta es queixa de les calamitats i problemes que veu i es pregunta: *Fins quan demanaré auxili i no m'escoltareu; per què deixeu que contempli tantes penes.* Déu li respon: *Escriu una visió; és una visió per a un moment determinat que aspira al seu terme i no fallarà. Espera-la si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada.* Això demana, evidentment la fe; creure que es produirà allò que no veu, allò que sembla que no es produirà. Per això acaba dient: *L'home d'esperit orgullós, se sentirà insegur, però el just viurà, perquè ha cregut.* Un cop més la humilitat. I Pau recorda al seu deixeble: *L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny.* I acaba dient-li: *Viu en la fe i en l'amor.* Des d'una confiança total en Déu hem de pregar sempre com els apòstols: *Doneu-nos més fe.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Habacuc

(Ha 1,2-3;2,2-4)

Fins quan, Senyor, demanaré auxili i no m'escoltareu, cridaré: «Violència», i no em salvareu? Per què deixeu que vegi aquestes calamitats i contempli tantes penes? Tinc davant els ulls devastacions i violències; hi ha baralles i s'aixequen discòrdies.

El Senyor em respongué: «Escriu una visió, grava-la sobre tauletes d'argila, que es puguin llegir corrents. És una visió per a un moment determinat, que aspira al seu terme, i no fallarà. Espera-la, si es retardava; segur que vindrà, no serà ajornada. L'home d'esperit orgullós se sentirà insegur, però el just viurà perquè ha cregut.»

▶ Salm responsorial (94)

R. *Tant de bo que avui sentíssi la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prostrem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant el Senyor, / que ens ha creat, ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres». R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,6-8.13-14)

Estimat, et recomano que procuris revifar la flama del do de Déu que portes en virtut de la imposició de les meves mans. L'Esperit que Déu ens ha donat no és de covardia, sinó de fermesa, d'amor i de seny. Per tant, no t'averonyeixis ni del testimoni que donà el nostre Senyor ni de mi, que estic empresonat per ell; tot el que has de sofrir juntament amb l'obra de l'evangeli, suporta-ho amb la fortalesa que Déu ens dona. Tingues com a norma la doctrina sana que has escoltat dels meus llavis, i viu en la fe i en l'amor de Jesucrist. El tresor que t'ha estat confiat és valuós. Guarda'l amb la força de l'Esperit Sant que viu en nosaltres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 17,5-10)

En aquell temps, els apòstols digueren al Senyor: «Doneu-nos més fe.» El Senyor els contestà: «Només que tinguéssiu una fe menuda com un gra de mostassa, si dèieu a aquesta morera: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mar", us obeiria.» Suposem que algú de vosaltres té un esclau llaurant o pasturant el ramat. Quan ell torna del camp, li dieu mai que entri de seguida i sigui a taula? No li dieu, més aviat, que prepari el sopar, que estigui a punt de servir-vos mentre mengueu i beveu, i que ell menjarà i beurrà després? I quan l'esclau ha complert aquestes ordres, qui ho agraeix? Igualment vosaltres, quan haureu complert tot allò que Déu us mana, digueu: "Som servents sense cap mèrit: no hem fet altra cosa que complir el nostre deure".»

▶ Lectura de la profecia de Habacuc

(Hab 1,2-3;2,2-4)

¿Hasta cuándo, Señor, pediré auxilio sin que me oigas, te gritaré: ¡Violencia!, sin que me salves? ¿Por qué me haces ver crímenes y contemplar opresiones? ¿Por qué pones ante mí destrucción y violencia, y surgen disputas y se alzan contiendas?

Me respondió el Señor: Escribe la visión y grábala en tablillas, que se lea de corrido; pues la visión tiene un plazo, pero llegará a su término sin defraudar. Si se atrasa, espera en ella, pues llegará y no tardará. Mira, el altanero no triunfará; pero el justo por su fe vivirá.

▶ Salmo responsorial (94)

R. *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras». R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 1,6-8.13-14)

Querido hermano:

Te recuerdo que reavives el don de Dios que hay en ti por la imposición de mis manos, pues Dios no nos ha dado un espíritu de cobardía, sino de fortaleza, de amor y de templanza. Así pues, no te avergüences del testimonio de nuestro Señor ni de mí, su prisionero; antes bien, toma parte en los padecimientos por el Evangelio, según la fuerza de Dios. Ten por modelo las palabras sanas que has oído de mí en la fe y el amor que tienen su fundamento en Cristo Jesús. Vela por el precioso depósito con la ayuda del Espíritu Santo que habita en nosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 17,5-10)

En aquel tiempo, los apóstoles le dijeron al Señor: «Auméntanos la fe». El Señor dijo: «Si tuvierais fe como un granito de mostaza, diríais a esa morera: "Arráncate de raíz y plántate en el mar", y os obedecería. ¿Quién de vosotros, si tiene un criado labrando o pastoreando, le dice cuando vuelve del campo: "Enseguida, ven y ponte a la mesa"? ¿No le diréis más bien: "Prepárame de cenar, cíñete y sírveme mientras como y bebo, y después comerás y beberás tú"? ¿Acaso tenéis que estar agradecidos al criado porque ha hecho lo mandado?

Lo mismo vosotros: cuando hayáis hecho todo lo que se os ha mandado, decid: "Somos siervos inútiles, hemos hecho lo que teníamos que hacer".»